

פרוטוקול ישיבה מן המניין חגיגת 02/2023

פרוטוקול ישיבת מועצת בנימינה גבעת עדה מן המניין, שהתקיימה ביום שני, ט"ו בשבט תשפ"ג, 6 בפברואר 2023, בחדר ישיבות המועצה, בנימינה, במלאת מאה שנה לייסוד המושבה בנימינה.

משתתפים: איתי ויסברג- ראש המועצה

חברי המועצה: מנחם ברגב, אפרת מזרחי, אלינור בראל, אביטל תבור, אהרון שיאחי, ענבל לאור צדיק, מעוז ינון, שלומי סלמה.

נעדרו: אביב רגב, שלום טרם, גיקלין בן עמי, שחר איתן.

אורחים: פאיז חנא - הממונה על מחוז חיפה משרד הפנים
הגר פרי יגור - ראש המועצה פרדס חנה כרכור
זיו דשא - ראש המועצה זיכרון יעקב
אריה שרון - ראש המועצה האזורית אלונה
מוטי קירמאיר - ראש מועצת בנימינה לשעבר
אריה זיתוני- ראש מועצת בנימינה גבעת עדה לשעבר
עמי ארגוב - ראש מועצת גבעת עדה לשעבר
יובל חלמיש - מ"מ יו"ר העמותה לשימור
אילון גלעד - יו"ר המתנ"ס
חברי הנהלת המתנ"ס בנימינה גבעת עדה
חברי הנהלת העמותה לשימור ושיחזור עבר המושבה בנימינה
נעמה כתריאל - נציגת מועצת הנוער

צוות מקצועי: ניצן מחנאי גרמן - מנכ"לית
אבישי יצחקי - גזבר
נגיב מנצור - מבקר המועצה
אושרת נגר - דוברות ופניות תושבים
יואב מלטר - מהנדס
רגב גולן - מנהל אגף שפ"מ

על סדר היום:

1. התכנסות.
2. ברכות.
3. הצגת ואישור אמנת המאה.
4. טקס חתימה על האמנה.

בברכה,

איתי ויסברג
ראש המועצה

דיון :

איתי ויסברג : אני מתכבד בזאת לפתוח את ישיבת המועצה החגיגית לציון מאה שנים לחנוכת המושבה בנימינה.

<סרטון על בנימינה>.

ערב טוב,

אושרת נגר :

הערב, ט"ו בשבט אנו מציינים בישיבה חגיגית זו מאה שנים לאותה ישיבת מועצה חגיגית, שציינה את חנוכת המושבה בנימינה.

וכך נכתב: "ליום גדול יירשם ראש השנה לאילנות של שנת תרפ"ג- כי כפר חדש נוסף לנו. כפר שרבים מנבאים לו גדולות..."

אני מזמינה את ראש המועצה, איתי ויסברג, לשאת דברים.

היום לפני מאה שנה, תוכננה חגיגה גדולה במושבה בנימינה.

איתי ויסברג :

בכ"ה בכסלו תרפ"ג, 12.12.1922, התכנסה ועדת החגיגה של המושב לישיבתה השנייה כבר ודנה בהכנות לחגיגת "חנוכת המושבה" שנקבעה לחמישה עשר בשבט. נקבע שהחגיגה תתחיל בחצי השני על המגרש אצל הבריכה (הלא הוא גן יד לבנים של היום). המגרש וכל שאר המושבה יהיו מקושטים בדגלים ופרחים. את נאום הפתיחה יישא החבר גלס, ואחריו החבר שצמן בעברית ובערבית והחבר קלנר באנגלית. עוד דנו בדילמה האם יהיה אוכל באירוח או לא שהרי היה צריך להתחשב בעובדה שמי שאמור היה להגיע מחוץ ליישוב לא יספיק לחזור לביתו ויש לדאוג לכלכלתו.

אלא שבהגיע המועד, בט"ו בשבט תרפ"ג 1923, בדיוק היום לפני 100 שנה, השחית גשם שוטף את ההכנות להכרזת היישוב הרשמית (נשמע מוכר). הישיבה החגיגית שלא התקיימה הועברה לרפת הקליפורנית שם התקיים טקס ההכרזה.

כך נכתב על האירוע: "אמנם הרפת בנויה יפה מאוד אבל בני אדם לא הרגישו בה נוחות יתירה. קול הגשם מנע לשמוע את קולות הנואמים (יהודים וערבים)".

הרבה אורחים לא הצליחו להגיע בשל הגשם ששטף כל היום אולם תושבי זכרון יעקב הפגינו שמחה ופרגון לבת הקטנה שנולדה בבקעה וטרחו לבוא ליום חגה הגם שהיה רטוב ובוצי.

כה נכתב בספר בנימינה: "יומה פלא בדבר כי בין הרוכבים ההולכים למקום החג רכב על חמורו ר' לייבוש בלום, איכר זכרון, כשהוא בוסס בגשם הסוחף ומלכלך את לבושו החגיגי. שאלו לו לר' לייבוש: האם שווה הטורח לרכוב בגשם ובבוץ? והשיב: מקבל אני עלי לרכב אחת בחודש בגשם ובבוץ ובלבד שיקום יישוב נוסף".

"גדולה הייתה שמחת האם זכרון יעקב להולדת ביתה החדשה בנימינה. טף ונשים עזבו את המושבה בבוקר והלכו מי ברכב ומי ברגל, וחבל שמסיבת הגשם לא יכול הקהל לראות את המושבה, המרגלית החדשה בכתרו של

הברון! יפה הרושם שעושים האיכרים הצעירים. מנוסים בעבודות החקלאי ותלאותיו ומלאים מרץ רב לקראת העתיד." חבר הוועד בן צבי קרא בשם איכרי הכפר לערבים: "אחים יקרים, ארבעים שנה עבדנו יחד וחיינו בשלום. נעבוד נא להבא שכם אחד ושלוש ושלווה ישרו בינינו". וערבי, אמין-אל-חאגי שמו אמר בנוטעו עץ באירוע: זהו עץ הידידות והאחוה בינינו, אחים".

היישוב נולד ברוח הכרזתו של הברון בנימין דה רוטשילד על כוונתו להקים "ישוב משוכלל בארץ ישראל שיהווה מופת לרבים". הוא נולד ככפר "תל בנימין" על שמו של הברון אך שונה במהרה לבנימינה על שם תחנת הרכבת שנחנכה במקום שנתיים קודם לכן.

עיון בפרוטוקולי ועד הכפר חושף את דילמות היום יום בהן עסקו המתישבים הקשורות בין השאר למחלת העופות שהשתוללה באזור, מחלת הכינים שהכתה בתושבים, המלריה ששרתה בביצות הכבארה, הקמת בית מאפה, פתיחת בית מרקחת וסניף של המשביר המרכזי, הקמת פוסטה (סניף דואר), שמירה על הבהמות שלא תרעינה בשדות זרועים, וניהול היחסים עם ועד האחות הוותיקה זכרון יעקוב.

והיום, בחרנו לקיים את הישיבה החגיגית הזו כאן בחאן זרקוניה על שם נחל זרקא (בערבית הנחל הכחול, הוא נחל תנינים של היום) אשר לימים נקרא חאן זרעוניה. החאן ניבנה בשנות ה-80 של המאה ה-19 בידי משפ' סאדק פאשה מקיסריה, נרכש ע"י יק"א בראשית המאה העשרים ושימש את ראשוני הקבוצה הקליפורנית והקבוצה ההולנדית עד להתיישבותם בבנימינה.

אני רוצה להודות מקרב לב למארחים שלנו משפחת מוזס שבחצרותיה אנו נמצאים, אכסניה היסטורית ומרשימה שזכתה לשימור מרשים. מיום הקמתה קיבצה אליה בנימינה קבוצות שונות: את דור המייסדים שהגיעו ממושבות הברון ומאוסטריה, צכוסלובקיה ועוד. את הזיבוטינסקאים, היקים, הגרוזינים, המרוקאים, הטריפולטאים, התמנים ועוד ועוד. אוכלוסייתה לא הייתה הומוגנית מעולם אולם החקלאות הייתה הדבר המשותף והעיקרי שאפיין את 35 משפחות ביום ההכרזה. גם היום בנימינה מתגאה במגוון קהילתי וכלכלה מקומית מתפתחת. רוב פרנסת תושבינו מגיע מחוץ ליישוב אולם החקלאות נותרה פעילה במרחב של כ-20,000 דונם משותפים לבנימינה וגבעת עדה, ובעיקר, מהווה אופיין עיקרי בצביונה של המושבה.

אלא שעל צביון זה אנחנו נלחמים בימים אלו. על אף ההישגים האחרונים בתחום הכלכלי של תכנית המתאר הכוללנית, כמו הקצאת שטחי פיתוח למסחר במערב המושבה ושמירת פשט ההצפה

של נחל תנינים נקי מפיתוח, עדיין לפנינו מאבק על צביון הישוב וחזותו. איננו רוצים להיות עוד עיר במרחב בקעת הנדיב אלא מושבה מתפתחת ומודרנית המשמרת צביון ייחודי לה ברוח המיוחדת בה קמה. את האמירה הזו זועקות מעל ל 1,200 התנגדויות שהוגשו נגד סעיפי הצפיפות והבינוי העירוני שהכניס מינהל התכנון בתכנית המתאר.

בנימינה ואחותה הוותיקה גבעת עדה, מסתכלות קדימה לעתיד מבטיח. מצבה הכלכלי של הרשות משתפר בעקביות כבר שנים והיא נעה בבטחה ממועצה נתמכת בתכנית התייעלות למעמד היוקרתי של מועצה איתנה, מעמד שעצמאות רבה יותר בצידו.

יתרות הפיתוח של המושבה בשיא של כל הזמנים והן החלו לזרום מקופת המועצה חזרה ליישוב בדמות שיקום ושדרוג שטחים ציבוריים, סלילת רחובות, שיקום קווי מים וביוב ובינוי מוסדות חינוך משמעותיים. הכל על פי תכניות ארוכות טווח התואמות יישוב מתפתח.

מערכת החינוך של המושבה היא מן המובילות בארץ ותכנית החינוך היישובית מתעדת לקחת אותה צעד גדול קדימה ללמידה אחרת צופה פני עתיד כשכל תלמידה ותלמיד לומדים על פי דרכם, מתוך חוויה ועניין אישי. לאחר שנים שקרעה בנוף הקדומים של חוטם הכרמל כדי לכרות חומר לבניית הארץ והרגה בפועלי בנימינה, תעבור המחצבה בצפון המושבה בקרוב לבעליה הנכונים, תושבי המושבות, ותהווה מנוף פיתוח חוויתי וכלכלי ליישוב ולאזור כולו.

בנימינה וגבעת עדה חברות באשכול הרשויות "מישור החוף" שאך זה הוקם עם השותפים הטובים ביותר שיכולנו לבקש, חלקם באו היום לחלוק לנו כבוד. שותפות זו טומנת בחובה את אחד ממנועי הצמיחה הטובים ביותר לבנימינה כחלק ממימוש פוטנציאל אדיר לשיתוף פעולה אזורי בתחומים רבים כמו סביבה, טכנולוגיה, עסקים, תיירות, חינוך, תרבות, ספורט ועוד. אני שמח שנפלה בחלקי הזכות להיות מופקד על משמרת בנימינה בשנה היסטורית זו כשמאחורי שרשרת ארוכה של אישים שעשו רבות למען הציבור עליהם היו מופקדים באחת מפעולות ההתיישבות החקלאית היפות ביותר בישראל. אחרי מאה שנים אנחנו עומדים גאים בעבודתם של קודמנו מלאים במרץ והשראה להמשיך הלאה. המושבה הציורית שלנו הפכה להשראה עבור רבים וכפי שמתבטא ביצירתו של בנה אהוד מנור היא מהווה דוגמא לנוף אנושי הנטוע חזק בנוף קדומים.

הנה חלפו להן 100 שנים של עליה, אחיזה בקרקע, התפתחות ושגשוג ולפנינו 100 השנים הבאות של עשייה ויצירה, רווחה חברתית והישגים משותפים של קהילה חסונה ומחוייבת לעצמה לעמה ולמדינתה, והעומדת בצפיפות מקימה הברון אדמונד דה רוטשילד "יישוב משוכלל בארץ ישראל שיהווה מופת לרבים"

חג שמח מושבה יקרה, מהיום בנימינה כבר בת יותר ממאה.

אושרת נגר :

תודה להרכב הנוער של בית ספר כרמים בהובלת מרכז המוזיקה שלנו. אני מתכבדת להזמין את הממונה על מחוז חיפה במשרד הפנים, מר פאיז חנא, לשאת דברים. ערב טוב לכולם, מכובדי ראש המועצה, איתי, חברות וחברי המועצה בנימינה גבעת עדה, ראשי המועצה מהאזור וראשי רשויות לשעבר, תושבות ותושבים יקרות ויקרים של בנימינה ושל האחות התאומה גבעת עדה. אני אישית מתרגש להיות כאן ומודה על ההזדמנות ורואה בזה כבוד רב להגיע לכאן ולהגיד את מה שהולך להגיד. לא אמנה את כל ההצלחות וכל האתגרים של בנימינה גבעת עדה, אני אחזור אחורה כמעט 12 שנה לביקור הראשון שלי כסגן הממונה על המחוז במועצה המקומית בנימינה גבעת עדה, בבניין המועצה בנימינה. הייתי אז סגן, באנו עם הצוות, עמדנו בכניסה ופתאום הרגליים קפאו, אני מסתכל שמאלה וימינה עושה סיבוב ומתחיל לרחף. רואה את רחוב המייסדים, בית הכנסת ומולו בית העם. לרגע חושב על הערכים והסמליות שיש בדבר הזה. לשמור על התורה, לחנך את האוכי' לאהוב את הארץ, לשבת בבית העם ולקבל החלטות איך מנהלים את היומיום, איך מנהלים את העתיד, איך שומרים על המסורת ואיך מגדלים בארץ ישראל. זה היה מאוד מרגש עד היום זה נחרט בראש שלי, איך שאני עוצם את העיניים מאותו תאריך, אני עוצר באותו מקום נושם ואז נכנס לראשי הרשויות.

פאיז חנא :

פגשתי הרבה חברי מועצה בבנימינה גבעת עדה, פגשתי חלק מהתושבים, אני מכיר את האתגרים המהותיים של בנימינה גבעת עדה ואני חייב להגיד לכם שהכי מרגש אותי היום שאני עומד כאן מולכם – לא כממונה על המחוז, לא כנציגו של שר הפנים, אלא כפקיד העם שאני יודע שאחרי הולכים לעלות נציגות של האחות התאומה גבעת עדה ולברך את בנימינה. שילמד עם ישראל שילמד שגם במחלוקות ודעות שונות אפשר להיות ביחד. זה המסר שאני חושב שמה שעושים כאן עולה על כל דמיון – אחדות, אחווה, בניין הארץ, גידול חקלאות, שורשים, מסורת, טכנולוגיה וכו'. אני רוצה להודות לך, ראש הרשות, שאני עומד כאן, להודות לחברי המועצה, ולאחל לכולנו גם ביום כזה ט"ו בשבט, חג הצמיחה והפריחה, לאחל לבנימינה עוד 100 שנה של עשייה ולך יקירי ראש הרשות, כמו שאני מכיר אותך, תמשיך את העשייה, קח את הלפיד, תמסור אותו להבא בתור ותוביל את בנימינה למקום הנכון. אני אתך, בשמי, בשם שר הפנים, בשם פקיד העם.

תודה רבה.

תודה לפאיז חנא על הדברים החמים.

אושרת נגר :

רצו בני בנימינה לזכות את ישראל בשמחה חגיגית ולפזר לשעה את העננים בשמים- "כתב לפני מאה שנים - דואר היום"- אלא שמן השמים עיכבו... כיאות ליום נטיעות, לראש השנה לאילנות בא עלינו מבול סוחר... הרוח

הרס את השערים ושאר הקישוטים ואת קהל הבאים הוכרחו להכניס אל הרפת הגדולה של הקבוצה הקאליפורנית. " אני שמחה שלמדנו את הלקח מאז היום ההוא והיום לא נאלצנו להכניס אף אחד אל הרפת . אני מתכבדת להזמין את ממלא מקום ראש המועצה, מנחם ברגב, לשאת דברים.

מנחם ברגב : 1922 היא גם שנה היסטורית לתקומת המדינה היהודית בארץ ישראל. בשנה זו החליט חבר הלאומים על כך שיוקם בפלשתינה בית לאומי ליהודים בהמשך להצהרת בלפור. הוחלט גם להעניק מנדט לממלכה הבריטית לפתח את התשתית למדינה היהודית. יש הרבה מן המשותף לבנימינה וגבעת עדה :

- שתי המושבות, שהיו חלק ממערך מושבות הברון בשומרון, נוסדו בתחילת המאה הקודמת.
- בשתי המושבות היה גרעין תושבים ראשוני שיצא ממושבת ברון ותיקה יותר זכרון יעקב. בבנימינה היו גם משפחות ראשונות מגבעת עדה.
- שתי המושבות נקראו על שם בני הזוג של משפחת הנדיב הידוע בנימין ועדה רוטשילד.

בשם האחות הבוגרת גבעת עדה, שנוסדה לפני 120 שנה, שולחים תושבי גבעת עדה ברכות לאחותה הצעירה בנימינה ולתושביה, החוגגים השנה 100 שנים להיווסדה.

אושרת נגר : תודה מנחם,

אני מתכבדת להזמין את חברת המועצה ונינה למייסדי בנימינה, אפרת מזרחי, לשאת דברים.

אפרת מזרחי : חג שמח בנימינה !!

אני גאה ונרגשת מהמעמד המכובד הזה, שורשי בנימינה ענפיי ופירותיי בגבעת עדה.

גאה ונרגשת ששלושת ילדינו הינם חומשים למייסדי בנימינה ומייסדי גבעת עדה. (בני נינים)

וביחד, נושאים איתם 220 שנות היסטוריה מקומית ועתיד פתוח לרווחה. סבתא רבתא שלי הדסה וסבא רבא בצלאל לוי לא היו מעלים בדעתם לפני 100 שנים, עת ייסדו את המושבה, שאני, נינתם הבכורה, אפרת- חיה, תברך את בנימינה שלהם ביום ההולדת המרגש והחגיגי הזה, כחברת המועצה המקומית בנימינה גבעת עדה.

ועוד יותר לא היו מאמינים שמי שהביא אותי לפוליטיקה המקומית הינו לא אחר מהשכן, הבנדיט הקטן, אריה זיתוני, שביתם היה לו לבית שני. וכך, בדיוק כפי שמספרים בספרי ההיסטוריה של ההתיישבות, בצלאל

שהיה בוגר מקווה ישראל והתגורר בכפר תבור, והדסה לבית הרשקוביץ' בת למייסדי כפר תבור, נבחרו ע"י הברון להקים את המושבה החדשה שחלמו להקים.

עד לסיום בניית הבתים שיכן אותם הברון בשוני. סבתא גילה שלי, נולדה בתמוז תרפ"ב, יולי 1922, בשוני, אדייק, היא נולדה בזכרון יעקב במרפאה של ד"ר הלל יפה. ובסוכות כשהבית היה מוכן, עברו הזוג הצעיר עם ביתם התינוקות בת השלושה חודשים לבית הקבע שלהם.

בבית הקטן במרכז רח' המייסדים, שבדרך נס עוד עומד על תילו, נולדו להדסה ובצלאל עוד שתי בנות ובן תקווה, חיים ומינה ... כן מינה מבנימינה....

שש נפשות גדלו בבית הפצפון הזה... שש נפשות ואורחים לרוב. לימים בשל הצפיפות, הוסיפו לבית הלבנים את מבנה העץ וכך הרגישו שהם גרים בוילה מרווחת ומפוארת "א-ריכטיקה וילה" הדסה ובצלאל היו אנשים נפלאים, ביתם ובעיקר חצר הבית, היוותה מקום לאירוח לא מעט אירועים משפחתיים וקהילתיים.

כך למשל חגגו כל השכנים את ליל הסדר ביחד, חתונות, בר מצוות ובריתות.

האירוע האחרון שקיימו בבית המיוחד הזה הייתה הברית של נכדם הבכור, עמינדב ארגוב, דודי האהוב, שלימים הפך לראש המועצה המקומית גבעת עדה.

בשנת 1945 עזבו הדסה ובצלאל לוי את בנימינה לטובת ביסוס המושב החדש בית יצחק שליד נתניה.

זיתוני מתאר איך ילדי המושבה רצו אחרי המשאית עם דמעות של עצב בעיניים.

אחד הדברים המרגשים הוא שגם בעת הזו, החצר משמשת לאירועים קהילתיים, תחת עץ התות הגדול שניצב שם שנים רבות ומספר את סיפורי בנימינה הגלויים והנסתרים.

סבתי גילה שמאוד קיוותה לזכות לחגיגות המאה, אך לצערי נפטרה בשיבה טובה לפני 5 שנים, לא פספסה להגיע לאף אירוע בנימיני במיוחד אם התקיים בחצר הבית ולהשוויץ... כאן גדלתי זה היה בייתי. כעת נשאר להוציא לפועל את התוכנית רבת השנים לשימור בית המייסדים לתפארת מורשת בנימינה.

אני מקווה שנזכה לאישור התב"ר המיוחד עוד בקדנציה הזו. הבטחתי לזיתוני.... והבטחות צריך לקיים!

בנימינה יקרה, אנחנו נלחמים בשבילך בתוכנית המתאר, להשאיר אותך כפרית עד כמה שניתן. חשוב לנו שהטרקטורים ימשיכו לטרטר, שהמטעים ילבלבו ויתנו פירותיהם, ושאחת לשנה העדר של אלטשולר יעבור ברחוב

הראשי למקום המרעה החדש שלו.
את כל זאת ועוד אסור לוועדות התכנון לקלקל.
ואשר לביחדניס הקהילתי – כאן המחוייבות היא של כולנו.
אנשים אומרים שלום, חבר היה חבר, חבר נשאר חבר, חבר יהיה חבר.
על זה אמונים כל תושבת ותושב חדשים וותיקים שבחרו בבנימינה לחיים.
יום הולדת שמח בנימינה.
יום הולדת שמח בנימיניות ובנימינים.
לזכרם של המייסדים, ולחייכם
חיים טובים ושמחים, לחיים!
תודה אפרת.

אושרת נגר :

לחגיגה הגדולה לפני מאה שנים הוזמנו נכבדים, כמו היום, מכל רחבי
האזור. רכובים בעגלות הם לא נתנו לגשם להכריע אותם והגיעו לקחת
חלק במאורע החשוב. כך תיאר עמנואל כוכבי בן חדרה המאורע: כפר עם
שלושים וחמישה איכרים רעננים- זו תשובתנו לכל המקטרגים עלינו
והשמים מכשולים לרגלינו."
אני מתכבדת להזמין את יובל חלמיש ממלא מקום יושב ראש העמותה
לשימור ושחזור עבר המושבה בנימינה לשאת דברים.
ערב טוב מכובדי כולם.

יובל חלמיש :

ב- 1.2.1923 בט"ו בשבט תרפ"ג, התקיימה החגיגה להולדת המושבה.
החגיגה הייתה אמורה להתקיים במגרש פתוח ליד בריכת המים, כיאה
ליום נטיעות אולם, עקב גשם סוחף, נאספו האורחים והאיכרים ברפת
הקליפורנית (רפת גדולה לפרות הולנדיות) לציון יום הולדתה של המושבה
והיום אנו כאן בחאן זרעוניה חוגגים יחדיו יום הולדת 100 למושבה שלנו
ושוב ביום גשום.

בנימינה, נקראת ע"ש הברון אדמונד דה רוטשילד, אבי הישוב, איש של
חזון ומעש שראה בהקמת ישובים בארץ ישראל את תקומת העם היהודי.
ביום הולדת המושבה שלחו לברון את המכתב הבא:

"איכרי בנימינה ואורחיהם מברכים את אבי הישוב ליום חג חנוכה
המושבה החדשה שנבנתה על ידך ונקראת על שמך ותזכה לראות בבניין
ביתנו הלאומי שזאת היא שאיפתך שאיפתנו".

החגיגה הייתה גדולה אולם לצד השמחה נאלצו להתמודד עם הקדחת
בכבארה, בגבעת בנימין ובבנימינה.
"אני רוצה לייבש את ביצות כברה. על-ידי כך תירפא הסביבה ותתאחדנה
כל המושבות ופה אני רוצה ליצור יישוב חקלאי משוכלל, אשר יהיה מופת
לרבים" מדברי בנימין רוטשילד.
ואכן חזונו של הברון הפך למציאות.
היום, בין השומרון לים ובין השרון לכרמל, בבקעת הנדיב הירוקה, בין

הכרמים, המטעים, הנחלים הזורמים, השדות המעובדים וחורשות האקליפטוס – שוכנת המושבה הוותיקה שלנו בנימינה. מורשתה של בנימינה הינה מורשת מדינת ישראל. בנימינה שוכנת על פרשת כבישים ומסילת הרכבת המרכזית מצפון לדרום. בסביבת המושבה מצויים שרידים ואתרי מורשת לציון תקופות בעברה של המושבה והמדינה.

סיפור המושבה הוא סיפורם של צעירים חדורי אמונה ברעיון הציוני: חלוצים, אמיצים ונחושים, חולמים ומגשימים.

חרף הקשיים נענו לאתגרים והפכו את נופי הביצות לגן של יסמין. העמותה לשימור ושיחזור עבר המושבה בנימינה הוקמה בשנת 1988 ע"י עוזי שפר ויצחקלה מייזל ז"ל וצביקה ארנס יבדל"א וזכתה לתמיכה מצד ראשי המועצות לאורך השנים. העמותה אספה חומר ארכיוני, יזמה מפגשי שכונות ויוצאי מחתרות, ראינה ותיעדה מייסדים וילדיהם על השנים הראשונות במושבה. הקימה תערוכת צילומים וכלים מעברה של המושבה, פעלה לחידוש מסורת חג השבועות.

העמותה הובילה את צעדות בנימינה בהן בין היתר סופרו סיפורי ההתיישבות והמורשת וזאת במטרה לחשוף בפני התושבים את תולדות המושבה שלנו.

הדורות התחלפו אולם הזיכרון והמורשת יישארו איתנו לעד. השנה חנכנו את בית ימי בנימינה שהחל כבית ראשונים - בית משפחת צ'ודקוב שנתרם למועצה והפך לאחר שיפוץ ארוך בהובלת מתנדבי העמותה לבית אשר משקף את עברה של בנימינה מראשיתה, צמיחתה והתפתחותה על שכונותיה ותושביה עד היום ועם הפנים לשנים הבאות.

בשם חברי העמותה לשימור בנימינה שכולם מתנדבים במסירות רבה אני רוצה להוקיר ולהודות לדור המייסדים והראשונים.

נמשיך להנציח ולהנחיל את המורשת שהשאתם לנו ונקדם את הקהילה המקומית לשנים טובות של עשייה פורייה ומפרה.

בשמי ובשם העמותה אני מאחל לתושבי בנימינה- גבעת עדה, לאיתי ראש המועצה ולחברי המועצה, שנים של צמיחה ועשייה מבורכת והעיקר שנמשיך לשמור על צביונה הייחודי של המושבה.

ערב טוב ומוצלח לכולם.

תודה יובל.

אושרת נגר:

אני מתכבדת להזמין את נציגת מועצת הנוער הרשותית שלנו, נעמה כתריאל לשאת דברים.

שלום קוראים לי נעמה כתריאל ממועצת הנוער.

נעמה כתריאל:

אז ביקשו ממני לחשוב על מה זה בנימינה בשבילי.

בנימינה בשבילי זה מקום לברוח אליו, זה בית לגור בו, חברים להיות איתם, מקומות להסתובב ולבלות בהם, וגם לפעמים מקום לברוח ממנו.

לפני 100 שנה התמודדו כאן עם מלריה ויבוש ביצות. היום לדור שלנו אין ביצות לייבש אך הוא מתמודד עם ההשלכות של הקורונה, עם רשתות חברתיות שיכולות לעיתים להקשות ולגרום לנו להתמודד עם יריבויות, דעות קדומות ולעיתים גם גזענות. ונכון שאני רק נערה ובעיות כלכליות הן בעיות של "גדולים" אך גם אותנו זה מטריד.

התנדבתי למועצת הנוער כי חשוב לי לפעול, לתרום לחברה ולקדם נושאים שחשובים לי ולחבריי.

לקדם נושאים כמו תרבות הפנאי של בני הנוער, נושאים בתחום איכות הסביבה ולעשות כל מה שאפשר כדי שבנימינה תהיה המקום הטוב ביותר לי ולחבריי.

כבר טוב פה. סגנון החיים פה טוב לעומת מקומות אחרים ולפעמים פחות. יש חברויות חזקות וטובות אבל לפעמים גם ממש לא. אני, ובטוחה שגם חברי נעשה הכל כדי שהבית שלנו, בנימינה, ימשיך להיות מקום נפלא לחיות בו, גם אם לא הכל מושלם. תודה רבה שהגעתם והקשבתם זה לא מובן מאליו. תודה רבה וערב טוב. תודה לבני הנוער המוכשרים שלנו.

אשרת נגר :

נעבור כעת לחלקו השני של הערב : אמנת המאה!

אני מתכבדת להזמין את יושב ראש הנהלת המתנ"ס, אילון גלעד שהוביל את תהליך כתיבת האמנה.

אילון גלעד :

נכבדי, לפני כחצי שנה הוצאנו קול קורא לתושבים לבוא ולנסח ביחד את אמנת הרוח הבנימינית.

אמנה בה נעלה את ערכי הליבה המאחדים ומייחדים אותנו כקהילה בבנימינה לקראת שנת ה 100 למושבה.

400 תושבים מכל חלקי המושבה ובטווח גילאים רחב התכנסו במתנ"ס בנימינה והעלו רעיונות, לאחר דיון סוער ופורה נבחרו 12 ערכי ליבה החשובים לתושבים.

את הערכים האלה שזרנו לתוך האמנה הבנימינית אמנה שמגדירה את "דיברות בנימינה" אמנה שתלווה את התושבים ביום יום ותזכיר לכולנו מה מאחד ומייחד אותנו ומה הן התחייבויות התושב למקום ולסביבתו. הניסוח עבר לגולים רבים ואליו הוספו גם התחייבויות המועצה. זה המקום להודות לכל התושבים שהיו מעורבים בגיבוש האמנה וכן לשירית כץ, אלי אליוביץ אושרת נגר ואיתי על תרומתם לניסוח. אם כן – האמנה :

בנימינה, היא הבית שלנו, אתמול היום ומחר.

אנחנו רוצים לחיות בבית שיהיה מקור לשייכות, מקור לביטחון, מקום להכלה ומקום לצמוח בו ולהצמיח את הדורות הבאים אחרינו.

כתושבי ותושבות בנימינה אנחנו מתחייבים לדאוג לבית שלנו ולפעול על פי העקרונות הבאים :

כבוד הדדי ורעות - לשמר את ערכי הרעות והאחוה בחיי היום יום. לכבד את תושבי ותושבות המושבה על כל גווניהם, לדאוג לשלומם ורווחתם ולהפגין קבלה וסובלנות בתוכנו ומול שכנינו.

אחריות ומנהיגות - להיות מחויבים לדורות הותיקים ולדורות הבאים. להוביל את היישוב במסירות והגינות תוך הקפדה על דוגמא אישית ולתרום באהבה את חלקנו באתגרים הלאומיים של העם והמדינה.

שמירה על הסביבה - להקפיד על ניקיון וחזות המרחב הציבורי המשותף לנו, לשמור על הסביבה הבנויה, השטחים הפתוחים והשדות המעובדים ולשמור על הטבע בו אנחנו נטועים.

מורשת - להכיר, לשמר ולספר את מורשת המושבה ולהיות גאים בהיותנו בנימינים ובנימיניות.

הנכם מוזמנים לחתום על האמנה. אושרת נגר :

חברי המועצה ונציגים חותמים על האמנה.

תודה לכל השותפים לניסוח האמנה, חותמיה ולמתנ"ס שריכז את התהליך. איתי ויסברג :

אני נועל את הישיבה החגיגית לציון מאה שנה לייסודה של המושבה בנימינה.

בזאת ננעלת ישיבת המליאה,

 איתי ויסברג
ראש המועצה

 ניצן מחנאי גרמן
מנכ"לית המועצה